№ 266 (890) Rok IV. Warszawa, 24 listopada 1923 r.

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 102000 za wiersz nonparela b) Instytucji i osób prywatnych 160000 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 220000 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 350000 mk. Ogłoszenie o koncesji 1550000 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczeniem do domu 340000 mk. Cena egzemplarza pojedyńczego w redakcji 20,000 mk.

Adres: Senatorska 16 (Ratusz) 2-gie podwórze, lewa oficyna, I-sze piętro. Redakcja pokój Nr. 28. Administracja pokój Nr. 28. Telefon Nr. 87-02.

Treść numeru 266-go.

Dział urzędowy

Z Komisarjatu Rządu:

Zatwierdzenie konfiskaty

Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę komunikuje następujący wyciąg z dziennika posiedzenia gospodarczego Wydziału VIII karnego Sądu Okręgowego w Warszawie, odbytego w dniu 14-ym listopada 1923 r.:

„Wniosek Prokuratora o skonfiskowanie „Unzer Folkscajtung" zatwierdzić".

Areszt na jednodniówkę.

Upatrując w treści artykułów p. t. „Wzmocniona reputacja", „Nie ratyfikować", „Notatki z chwili" i „Chłosty", zamieszczonych w jednodniówce w żargonie z datą 23 listopada 1923 r p. n. „Hajntyke Idisze Arbeter Fragen" cechy przestępstwa w art. 129 K. K. przewidzianego, Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art. 27 cz. 1 Dekretu w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919, № 14, poz. 186) z zastosowaniem art. 31 tegoż Dekretu, obłożył w dniu 23 listopada r. b. aresztem wyżej wymienioną jednodniówkę, przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej jednodniówki.

Areszt na odezwę.

Wobec pociągnięcia do odpowiedzialności sądowej redaktora czasopisma p. n. „Robotnik" za zamieszczenie w № 317 z dnia 20 go listopada 1923 roku artykułu p. n. „P. P. S. a Wojsko Polskie" podpisanego przez Centralny Komitet Wykonawczy Polskiej Partji Socjalistycznej i upatrując w fakcie wydania tegoż artykułu w formie agitacyjnej odezwy cechy przestępstwa w art. 129 p. 5 K. K. przewidzianego—Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę, na zasadzie art 27 c. 1 Dekretu z dn. 7.II 1919 roku w przedmiocie tymczasowych przepisów prasowych (Dz. Pr. 1919 Nr. 14, poz 186) obłożył w dniu 22-im listopada r. b. aresztem wymienioną odezwę, przy równoczesnem wytoczeniu sprawy sądowej przeciw winnym wydania i rozpowszechniania tej odezwy z art. 307 K. K.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 9 października 1923 r.

o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska.

CZĘŚĆ II.

Postanowienia ogólne.

(Ciąg dalszy)

Rozdział 3.

Wojskowi powołani do ćwiczeń lub do służby wojskowej zarządzeniem Rady Ministrów.

Art. 74 Wojskowi, powołani do ćwiczeń lub do służby wojskowej zarządzeniem Rady Ministrów, otrzymują:

a) Oficerowie za każdy dzień służby do dnia zwolnienia — dzienną płacę, wynoszącą $^1/_{30}$ część uposażenia samotnych oficerów zawodowych, przyczem bierze się pod uwagę pierwszy szczebel uposażenia danej grupy.

Jeżeli oficer pełni służbę w innej miejscowości poza miejscem swego zamieszkania, otrzymuje on nadto zakwaterowanie przejściowe w naturze lub ekwiwalent pieniężny.

Oficerowie, mianowani podporucznikami w rezerwie, otrzymują jednorazową kwotę na wyekwipowanie w wymiarze, przewidzianym dla oficerów, mianowanych podporucznikami zawodowymi (art. 91 poz. 1).

b) Szeregowi — dzienny żołd posiadanego stobnia, obliczony w stosunku $^1/_{10}$ części żołdu na dekadę szeregowych, pełniących obowiązkową służbę wojskową, za każdy dzień służby od dnia przyjęcia w stan wyżywienia wojska. Nadto otrzymują oni wyekwipowanie, które pozostaje własnością Skarbu, wyżywienie oraz kwaterę na równi z szeregowymi, pełniącymi obowiązkową służbę wojskową.

Art. 75. Jeżeli powołany do ćwiczeń lub do służby wojskowej zarządzeniem Rady Ministrów stawić się ma do służby w miejscowości poza miejscem swego zamieszkania, przysługuje mu uposażenie, licząc od dnia wyjazdu na służbę do dnia powrotu do miejsca swego zamieszkania, nadto otrzymuje on zwrot kosztów podróży tam i z powrotem.

Art. 76. Wypłatę uposażenia, przewidzianego w art. 74, uskuteczniać należy co 10 dni zgóry.

Oficerom można wypłacić uposażenie to na miesiąc zgóry, o ile ćwiczenia trwają dłużej, niż miesiąc.

Rozdział 4.

Powołani do służby wojskowej podczas mobilizacji.

Art. 77. Wojskowi, powołani do czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, jakoteż ochotnicy otrzymują od dnia stawienia się do służby, względnie przyjęcia w stan wyżywienia wojska:

a) oficerowie—uposażenie w wymiarze takim samym jak oficerowie zawodowi, przyczem bierze się pod uwagę przy objęciu służby pierwszy szczebel uposażenia danej grupy;

b) szeregowi—uposażenie w wymiarze takim samym, jak szeregowi, pełniący obowiązkową służbę wojskową.

Art. 78. Oficerowie, wymienieni w art. 77, otrzymują ponadto:

a) mający rodzinę (art. 4), jeżeli wskutek powołania do służby zmienili miejsce swego zamieszkania i jeżeli z tej przyczyny prowadzą dwa domy—miesięczny dodatek na mieszkanie dla rodziny, płatny zgóry wraz z uposażeniem od dnia 1 następnego miesiąca po zgłoszeniu się do służby;

b) kawalerowie, o ile nie mieszkają razem z rodzicami, tudzież wdowcy bezdzietni—miesięczny dodatek na składowe od pierwszego dnia tego miesiąca, w którym zgłosili się do służby.

Wysokość dodatków, o których mowa w ust. a) i b) niniejszego artykułu, określi Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Postanowienia niniejszego artykułu odnoszą się również do oficerów zawodowych, pełniących służbę na obszarze wojennym lub przejściowo po za swoim garnizonem.

Art. 79. Postanowienia art. 75 mają zastosowanie również do wojskowych, powołanych do służby na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej.

Art. 80. Wypłatę uposażenia, przewidzianego w art. 77, uskuteczniać należy oficerom miesięcznie zgóry, szeregowym zaś co 10 dni zgóry, przyczem, jeżeli zgłoszenie się do służby, względnie przyjęcie w stan wyżywienia wojska, ma miejsce w ciągu miesiąca — przysługuje za ten miesiąc uposażenie, obliczone dziennie, za odpowiednią ilość dni służby.

Rozdział 5.

Uposażenie w razie samowolnego opuszczenia służby, zawieszenia w służbie, śledztwa, lub odbywania kary sądowej.

Art. 81. Oddalenie się wojskowego z oddziału wśród okoliczności, wzbudzających podejrzenie, że jest to samowolne oddalenie się, lub dezercja, powoduje zawieszenie jego prawa do uposażenia. Jeśli następnie, po ponownem jego zgłoszen u się do oddziału, względnie przytrzymaniu go, władza przełożona uzna nieobecność jego za usprawiedliwioną—otrzymuje on całe zaległe uposażenie; w razie przeciwnym traci je w całości za cały czas nieobecności.

Art. 82. Wojskowy, zawieszony w czynnościach (w służbie), lub osadzony w areszcie śledczym, otrzymuje od najbliższego terminu płatności tylko $^3/_4$ uposażenia posiadanego stopnia, reszta pozostaje w zawieszeniu. Jeśli wdrożone postępowanie zostanie zaniechane, lub nastąpi prawomocne uwolnienie od oskarżenia — otrzymuje on resztę zatrzymanego uposażenia. Posiadający jednak rodzinę otrzymują zawsze dodatek ekonomiczny w pełnym wymiarze.

Art 83. Oficerowie, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności, nie pociągającą za sobą wydalenia z wojska lub zwolnienia ze służby, podoficerowie i starsi szeregowcy, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności bez degradacji, szeregowcy, zasądzeni prawomocnym wyrokiem sądowym na karę pozbawienia wolności za przestępstwo, nie pociągające za sobą u podoficerów i starszych szeregowców degradacji, o-

trzymują od chwili uprawomocnienia się wyroku, przez cały czas trwania kary, połowę uposazenia posiadanego stopnia. Posiadający rodzinę otrzymują dodatek ekonomiczny na rodzinę w pełnym wymiarze. Pobrane uposażenie w wyższym wymiarze należy potrącić.

Art. 84. Podoficer lub starszy szeregowiec, zasądzony wyrokiem sądowym I instancji na karę degradacji, względnie szeregowiec na karę, pociągającą za sobą u podoficerów i starszych szeregowców degradację—otrzymuje od dnia wyroku $^1/_5$ żołdu szeregowca. Jeśli oficer został zasądzony wyrokiem sądowym I instancji na kkrę wydalenia z wojska, lub zwolnienia ze służby, a szeregowy na karę wydalenia z wojska — następuje zawieszenie w całości wypłaty uposażenia; władza jednak przełożona może przyznać rodzinie zasiłek, płatny miesięcznie zgóry, do wysokości $^1/_5$ części uposażenia. Uprawomocnienie się wyroku I instencji pociąga za sobą zupełną utratę prawa do tej cześci uposażenia, której wypłatę wstrzymano. Natomiast w razie zapadnięcia w II instancji wyroku uwalniającego, względnie skazującego na karę, niepociągającą za sobą w pierwszym wyżej określonym wypadku degradacji, w drugim wydalenia z wojska, lub zwolnienia ze służby — następuje wypłata pełnego uposażenia, względnie uzupełnienie go do wysokości, ustalonej w art. 83.

Art. 85. Zawodowy oficer, przeniesiony w stan nieczynny na skutek udzielenia mu długoterminowego urlopu:

a) przed przesłużeniem 15 lat w stanie czynnym nie otrzymuje żadnego uposażenia;
b) po przesłużeniu w wojsku polskiem 15 lat otrzymuje przez pierwsze 6 miesięcy pełne uposażenie, przez resztę czasu pozostawania w stanie nieczynnym nie pobiera żadnego uposażenia.

Art. 86. Szeregowy zawodowy, przeniesiony w stan nieczynny w końcowym okresie służby na skutek udzielenia mu urlopu, celem odbycia kursu lub praktyki, potrzebnych do uzyskania stanowiska.

Art. 87. Wojskowi zawodowi w stanie nieczynnym, najdłużej jednak przez okres czasu, oznaczony w odnośnych ustawach o obowiązkach i prawach osób wojskowych, z powodu czasowej niezdolności do służby, stwierdzonej przez komisję superrewizyjną, otrzymują przez pierwsze pół roku przebywania w stanie nieczynnym pełne uposażenie, przez resztę czasu przebywania w stanie nieczynnym — uposażenie w wysokości uposażenia emerytalnego, jakieby im się należało, gdyby ich niezdolność do służby była trwała.

(D. c. n.)

Wykaz zachorowań i zgonów na choroby zakaź.e i inne, występ. nagminnie, zgłoszon. w tygodniu № 39 1923 r. od 23 Września do 29 Września 1923 r.

	Dżuma ch.	Dżuma zg.	Cholera azjatycka ch.	Cholera azjatycka zg.	Ospa naturalna ch.	Ospa naturalna zg.	Dur brzuszny i rzekomy ch.	Dur brzuszny i rzekomy zg.	Dur plamisty ch.	Dur plamisty zg.	Dur powrotny ch.	Dur powrotny zg.	Czerwonka ch.	Czerwonka zg.	Płonica ch.	Płonica zg.	Błonica ch.	Błonica zg.	Nagmin. zapal. opon mózg. rdzenlowych ch.	Nagmin. zapal. opon mózg. rdzenlowych zg.	Odra ch.	Odra zg.	Róża ch.	Róża zg.	Krztusiec ch.	Krztusiec zg.
Okręgi miejskie							33						6		82		4		1		8		16		2	
Okręgi podmiejskie							6						3		11		9				1		2			
Zamiejscowych							1						1		1		2		1				2			
Ogółem w Warsz.							40						10		94		8		2		9		20		9	
W tej liczbie było: mężczyzn							23						5		47		5		2		4		9		1	
kobiet							17						5		47		3				5		11		[illegible]	
chrześc.							30						7		63		6				5		18			
żydów							10						3		31		2		2		4		2		1	
Zmarło w tygodniu 39-m: chrześc.								3								5		1				3				
żydów								1						1		9										

	Zimnica ch.	Zimnica zg.	Zakażenie połogowe ch.	Zakażenie połogowe zg.	Śpiączka ch.	Śpiączka zg.	Gruźlica otw. zgony na gruźlicę ch.	Gruźlica otw. zgony na gruźlicę zg.	Influencja ch.	Influencja zg.	Wąglik ch.	Wąglik zg.	Zapalenie płuc włók. ch.	Zapalenie płuc włók. zg.	Zakażenie ch.	Zakażenie zg.	Pokąs. przez zwierz. ch. lub p. o wściekliznę ch.	Pokąs. przez zwierz. ch. lub p. o wściekliznę zg.	Zatrucie ostre produktami spożywczemi ch.	Zatrucie ostre produktami spożywczemi zg.	Inne niewymienione ch.	Inne niewymienione zg.	ch.	zg.	ch.	zg.
Okręgi miejskie	2						49																			
Okręgi podmiejskie	1		1				2																			
Zamiejscowych	1																									
Ogółem w Warsz.	4		1				51																			
W tej liczbie było: mężczyzn	3						17																			
kobiet	1		1				34																			
chrześc.	3		1		1		41																			
żydów	1																									
Zmarło w tygodniu 39-m: chrześc.				9				30		3				7		3										
żydów						1		7						1												

OBWIESZCZENIE

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie obwieszcza, że na żądanie Zofji z Onuszewskich Borkowskiej zamieszkałej w Warszawie przy ul. Czerniakowskiej № 89 decyzją Sądu z dnia 21 marca 1923 roku postanowiono wdrożyć postępowanie celem uznania zaginionego jej męża Adama Borkowskiego za zmarłego.

Adam Borkowski, syn Stanisława i Ludwiki z Maciejków katolik, kamieniarz, urodzony we wsi Chotyłowie powiatu Bielskiegoziemi Siedleckiej w dniu 28 czerwca 1883 r. zamieszkały przed zaginieniem w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej № 89, w roku 1914 powołany został do wojska i służył w 5 rocie 252 pułku rezerwy.

Od chwili powołania Borkowskiego do wojska wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej w dn. 30 kwietnia 1924 roku zgłosił się do Sądu, gdyż po upływie tego terminu nastąpi uznanie go za zmarłego.

Wzywa się również wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o życiu lub śmierci zaginionego by o znanych sobie faktach zawiadomili Sąd najpóźniej w dniu 30 kwietnia 1924 roku. 3981-2

OBWIESZCZENIE

Wydział V Sądu Okręgowego w Warszawie ogłasza, że na żądanie Doroty z Kleinów Klein, zamieszkałej w Warszawie przy ul. Ciepłej № 17 decyzją z dnia 28 lutego 1923 roku postanowiono wdrożyć postępowanie celem uznania zaginionego męża petentki Jana Jerzego Kleina za zmarłego.

Jan Jerzy Klein syn Jana i Fryderyki z Hol ów, wyznania ewangelicko augsburskiego, robotnik, urodzony w dniu 12 maja 1879 roku we wsi Prussy gminy Nowawieś powiatu grójeckiego ziemi warszawskiej z amieszk. przed zaginieniem w Warszawie przy ul. Ciepłej 17 i stamtąd w dniu 39 października 1914 roku powołany do wojska rosyjskiego służył początkową 3 rocie 51 zapasowego bataljonu piechoty, a następnie w 130 wojskowej polowej piekarni 4 korpusu sybirskiego Ostatnio o sobie wiadomość Klein nadesłał w dniu 15 marca 1915 r. z Ostrołęki, od tej chwili wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby najpóźniej w dniu 31 maja 1924 roku zgłosił się do Sądu, gdyż po upływie tego terminu nastąpi uznanie go za zmarłego.

Wzywa się również wszystkich, którzy posiadają jakiekolwiek wiadomości o życiu lub śmierci zaginionego by o znanych sobie faktach zawiadomili Sąd najpóźniej w dn. 31 maja 1924 r. BZP. 2-1

Redaktor W. [illegible]

Drukarnia [illegible] Senatorska [illegible]